

EUDR – ความเข้าใจผิดกับความเป็นจริง (Myths vs. Reality)

คำชี้แจงความเข้าใจผิดเกี่ยวกับกฎระเบียบของสหภาพยุโรปว่าด้วยสินค้าปลอดการทำลายป่า (EUDR)

“เกษตรกรไม่สามารถตัดและขายต้นไม้ของตนเองได้”

ความเป็นจริง: พื้นที่เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์จัดเป็นพื้นที่เพื่อการทำเกษตรกรรม ซึ่งไม่อยู่ภายใต้ขอบบังคับของ EUDR

โดยทั่วไปกฎระเบียบไม่ได้ห้ามเกษตรกรตัดต้นไม้ในที่ดินของตน ในกรณีพื้นที่ที่ทำเกษตรกรรมมีบางส่วนจัดเป็นพื้นที่ป่า (มากกว่า 0.5 เฮกตาร์และตรงตามเงื่อนไขอื่น ๆ ทั้งหมด) การตัดต้นไม้ยังคงได้รับอนุญาตภายใต้ EUDR ตราบใดที่ไม่ทำให้ป่าไม้เสื่อมโทรมและสามารถปลูกทดแทนได้เกษตรกรไม่มีการผูกพันทางกฎหมายในการปฏิบัติตาม EUDR เว้นแต่เกษตรกรเองจะเป็นผู้วางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการครอบคลุมโดยกฎระเบียบนี้ในตลาดสหภาพยุโรปโดยตรง

EUDR ได้รับการออกแบบมาเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและเป็นไปตามกฎระเบียบ มิได้เป็นการขัดขวางกิจกรรมด้านป่าไม้ทั้งหมด

“กาแฟทุกเมล็ดจะต้องมีการติดตามย้อนกลับไปถึงแหล่งที่มา”

ความเป็นจริง: บริษัทต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องติดตามผลิตภัณฑ์แต่ละรายการย้อนกลับไปยังพื้นที่เพาะปลูกที่เฉพาะเจาะจงเสมอไป

ห่วงโซ่อุปทานมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายขั้นตอน ในระหว่างกระบวนการ บางครั้งสินค้าโภคภัณฑ์จากหลายพื้นที่จะถูกนำมารวมกัน เพื่อแก้ไขปัญหานี้ กฎระเบียบอนุญาตให้มีการตรวจสอบย้อนกลับแบบรวมกลุ่มซึ่งหมายความว่าบริษัทต่าง ๆ จะรายงานเกี่ยวกับพื้นที่แหล่งที่มาทั้งหมด (พื้นที่ต้นทางหรือแหล่งที่มาวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์) (พื้นที่ที่มีการผลิตหรือเก็บเกี่ยววัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์) รวมทั้งแปลงที่ดินที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แม้ว่าจะไม่สามารถเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์แต่ละรายการกับพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจงได้ก็ตามในกรณีเช่นนี้ พวกเขาสามารถกำหนดพื้นที่แหล่งที่มาทั้งหมดให้กับผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายทั้งหมดได้ บริษัทต่าง ๆ ยังสามารถ “สำแดงเกิน (declare in excess)” ได้เมื่อมีการนำสินค้าเพียงบางส่วนจากล็อตใหญ่เข้าสู่ตลาดเป็นครั้งแรก (ตัวอย่างเช่น หากมีการนำเมล็ดกาแฟเข้าสู่ตลาดเป็นครั้งแรก โดยเมล็ดกาแฟนี้เป็นเพียงบางส่วนจากการนำเข้าล็อตใหญ่ด้วยการขนส่งแบบเทกอง) โดยบริษัทสามารถสำแดงพื้นที่การจัดหาที่ใหญ่ขึ้นหรือครอบคลุมผลิตภัณฑ์ทั้งล็อตที่ถูกจัดส่ง อย่างไรก็ตาม บริษัทจะต้องไม่ผสมผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามข้อกำหนดกับผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดหรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทราบแหล่งที่มา

“EUDR เป็นภาระที่ต้องจัดทำเอกสารมากมายกองเป็นภูเขา”

ความเป็นจริง: รายงานการตรวจสอบสถานะสินค้าสามารถทำได้ผ่านระบบออนไลน์ โดยส่งข้อมูลเพียงครั้งเดียวและนำกลับมาใช้ซ้ำได้

บริษัทต่าง ๆ สามารถยื่นรายงานการตรวจสอบสถานะสินค้าในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านฐานข้อมูลดิจิทัลของสหภาพยุโรป (Information System) รายงานเหล่านี้จะถูกตรวจสอบโดยระบบทะเบียนกลางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป เป้าหมายหลักของ EUDR คือเพื่อให้แน่ใจว่าบริษัทต่าง ๆ ทราบอย่างแน่ชัดว่าสินค้าโภคภัณฑ์ของตนมาจากที่ใด เพื่อช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทำลายป่าและการทำให้ป่าเสื่อมโทรม การส่งรายงานการตรวจสอบสถานะสินค้าพร้อมข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์เป็นวิธีที่ง่ายและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ก่อนวันที่กฎระเบียบ EUDR มีผลบังคับใช้ คณะกรรมาธิการยุโรปได้จัดเตรียมระบบสารสนเทศไว้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยลดภาระด้านเอกสารอย่างมีนัยสำคัญและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นอกจากนี้ ระบบยังมีช่องทางเชื่อมต่อ (Application Programming Interface - API) ที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการและหน่วยงานของรัฐสมาชิกสามารถเชื่อมระบบที่มีอยู่เดิมของตนเข้ากับทะเบียนกลางได้โดยตรง ซึ่งเป็นทางเลือกแทนการใช้งานผ่านเว็บไซต์ปกติของระบบ นอกจากนี้ บริษัทต่าง ๆ ยังสามารถอ้างอิงข้อมูลที่เคยส่งไปยังระบบสารสนเทศแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องส่งข้อมูลเดิมซ้ำอีกหลายครั้ง

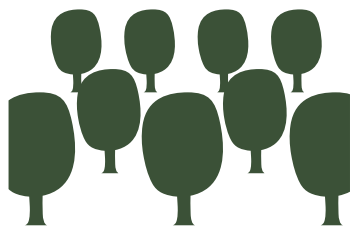

“EUDR เป็นการเลือกปฏิบัติและสร้างอุปสรรคทางการค้า”

ความเป็นจริง: ทุกประเทศและทุกผลิตภัณฑ์ต่างได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามกฎหมายขององค์การการค้าโลก (WTO) การบังคับใช้ EUDR เป็นไปอย่างเท่าเทียมสำหรับผลิตภัณฑ์ทั้งหมดไม่ว่าจะผลิตภายในหรือภายนอกสหภาพยุโรป รวมถึงธุรกิจใด ๆ ที่ต้องการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของตนในสหภาพยุโรป

กฎระเบียบนี้ได้รับการออกแบบให้เป็นไปตามกฎหมายขององค์การการค้าโลก (World Trade Organisation: WTO) โดยจะไม่สร้างอุปสรรคที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ผลิตในประเทศอื่น และจะไม่สร้างอุปสรรคทางการค้าโดยแอบแฝงภายใต้ข้ออ้างในการปกป้องสิ่งแวดล้อม

“วนเกษตร (Agroforestry) และการเกษตรแบบยั่งยืนจะขัดกับข้อกำหนดของ EUDR”

ความเป็นจริง: วนเกษตรและการเกษตรที่เคารพต่อสิ่งแวดล้อมได้รับการสนับสนุนและไม่ขัดแย้งกับ EUDR

EUDR มีความยืดหยุ่นสำหรับกิจกรรมทางการเกษตรเพื่อส่งเสริมวนเกษตรและแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ยั่งยืนและไม่ถือเป็นการละเมิดกฎระเบียบ

ตามคำจำกัดความขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ที่ดินที่ใช้สำหรับวนเกษตรจัดอยู่ในประเภทพื้นที่ ‘เพื่อการเกษตร’ ไม่ใช่พื้นที่ ‘ป่าไม้’ ซึ่งหมายความว่าภายใต้ EUDR ที่ดินที่ใช้สำหรับวนเกษตรไม่ถือเป็นป่าไม้และไม่อยู่ภายใต้กฎระเบียบนี้

ในทำนองเดียวกัน สวนเกษตร หรือ วนเกษตร เช่น สวนปาล์มน้ำมัน จัดเป็นพื้นที่ ‘เพื่อการเกษตร’ และไม่ถือว่าเป็นพื้นที่ ‘ป่าไม้’ ภายใต้ EUDR

แนวปฏิบัติทางการเกษตรบางประเภท เช่น การใช้พื้นที่ทางการเกษตรอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การปลูกไม้ยืนต้นเป็นแนวกันลมหรือการจัดพื้นที่เลี้ยงสัตว์แบบปล่อยให้กินหญ้าโดยไม่ทำลายระบบนิเวศ เหล่านี้ถือว่าไม่เข้าข่ายอยู่ภายใต้คำจำกัดความของคำว่า “ป่าไม้” ตามข้อกำหนดของ EUDR

EUDR เป็นมาตรการที่สหภาพยุโรปดำเนินการโดยอิสระ เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมและปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของตน รวมถึงข้อตกลงทางการค้าและข้อกำหนดขององค์การการค้าโลก (WTO) โดยมาตรการนี้ไม่ใช้การห้ามทางการค้า: จะไม่มีประเทศหรือสินค้าโภคภัณฑ์ใดถูกแบน

สหภาพยุโรป ในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศรายใหญ่ที่สุดของโลก ได้ดำเนินการความร่วมมือกับประเทศคู่ค้าอย่างต่อเนื่อง และจะยังคงให้ความร่วมมือดังกล่าวต่อไป เพื่อรับฟังข้อกังวลและให้การสนับสนุนที่เหมาะสมแก่ประเทศคู่ค้า อันจะเอื้อให้การค้าขายสามารถดำเนินต่อไปได้โดยปราศจากการทำลายป่า

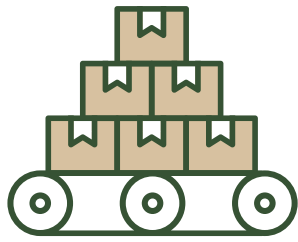

“สหภาพยุโรปกำลังแทรกแซงอธิปไตยของประเทศอื่นที่อนุญาตให้มีการทำลายป่าอย่างถูกกฎหมาย”

ความเป็นจริง: การจัดการกับการทำลายป่าอย่างผิดกฎหมายเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ

ในหลายประเทศ การขยายพื้นที่ทางการเกษตรที่นำไปสู่การทำลายป่าเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายภายใต้กฎหมายของประเทศเหล่านั้น การประเมินผลกระทบโดยคณะกรรมการยุโรป (Impact Assessment by the Commission) พบว่าหากสหภาพยุโรปมุ่งเน้นเฉพาะการทำลายป่าอย่างผิดกฎหมาย อาจกระตุ้นให้บางประเทศที่พึ่งพาการส่งออกสินค้าเกษตรลดมาตรฐานการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมลง เพื่อให้สามารถเข้าถึงตลาดสหภาพยุโรปได้ง่ายขึ้นซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการทำลายป่ามากยิ่งขึ้น

เนื่องจากห่วงโซ่อุปทานทั่วโลกมีความเชื่อมโยงถึงกัน นโยบายในภูมิภาคหนึ่งจึงสามารถช่วยปกป้องระบบนิเวศในอีกภูมิภาคหนึ่งได้ สหภาพยุโรปกำลังแสดงถึงความรับผิดชอบในฐานะหนึ่งในตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในโลกผ่าน EUDR สหภาพยุโรปมีสิทธิ์ในการกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่วางขายในตลาดของตน เนื่องจากกฎระเบียบนี้จะช่วยให้บรรลุปณิธานด้านสภาพภูมิอากาศและความหลากหลายทางชีวภาพทั่วโลก ประเทศคู่ค้าของสหภาพยุโรปต่างมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการหารือเกี่ยวกับการบังคับใช้ EUDR ยกตัวอย่างเช่น ผ่านกลไกการมีส่วนร่วม เช่น การประชุมร่วมกันระดับพหุภาคีเพื่อการคุ้มครองและฟื้นฟูพื้นที่ป่าโลก (Multi-Stakeholder Platform on Protecting and Restoring the World's Forests) ซึ่งเป็นเวทีที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ มารวมตัวกันเพื่อหารือเกี่ยวกับนโยบายด้านป่าไม้และการทำลายป่า

“EUDR จะทำให้เกิดปัญหาคอขวดในห่วงโซ่อุปทานและทำให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น”

ความเป็นจริง: ผลประโยชน์ระยะยาวอาจมีมากกว่าต้นทุนทางธุรกิจเหล่านี้

ข้อกำหนดของ **EUDR** ได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่ตึงมืออยู่แล้ว การปรับตัวต่อข้อกำหนดนี้จึงไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับหลายธุรกิจ และเพื่อให้เกิดความราบรื่นในการเปลี่ยนผ่านสหภาพยุโรปได้กำหนดระยะเวลาผ่อนปรนในช่วงเปลี่ยนผ่าน (**transition periods**) สำหรับการปรับตัว โดยให้ระยะเวลายาวนานขึ้นเป็นพิเศษสำหรับวิสาหกิจขนาดเล็กและรายย่อย (**SMEs**) เพื่อช่วยลดผลกระทบและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การกำหนดให้มีการตรวจสอบย้อนกลับจะเพิ่มความโปร่งใสในห่วงโซ่อุปทานและอาจช่วยลดจำนวนคนกลางได้ ข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์สามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านเทคโนโลยีที่มีอยู่ทั่วไปอย่างแพร่หลายและไม่มีค่าใช้จ่าย และเป็นบันทึกพิกัดภูมิศาสตร์เพียงครั้งเดียว (หากมีค่าใช้จ่ายในการรวบรวมข้อมูลก็เป็นค่าใช้จ่ายเพียงครั้งเดียว ไม่ใช่ภาระทางการเงินที่ต่อเนื่อง) บริษัท/ผู้ประกอบการที่จัดหาสินค้าจากเกษตรกรรายย่อย รวมทั้งสหกรณ์และรัฐบาลสามารถให้การสนับสนุนและช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถปรับตัวเข้ากับระบบใหม่ได้

ในการประเมินผลกระทบ (**Impact Assessment**) พบว่าต้นทุนในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR สำหรับภาคธุรกิจนั้นต่ำกว่าผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในแง่ของมูลค่าที่ได้จากการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นอกจากนี้สินค้าที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ **EUDR** จะมีความได้เปรียบทางการแข่งขันในตลาด เนื่องจากสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกสำหรับสินค้าที่มาจากแหล่งผลิตอย่างยั่งยืน

“ระบบสารสนเทศ (Information System) ยังไม่พร้อมใช้งาน”

ความเป็นจริง: การเปิดใช้งานระบบดำเนินไปตามแผนที่กำหนดไว้ โดยระบบฐานข้อมูลดิจิทัล (**Information System**) ได้เปิดใช้งานอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2567 ตามแผนที่วางไว้

- มกราคม 2567: ระบบได้รับการทดสอบกับบริษัท 100 แห่ง

- พฤษภาคม 2567: ระบบเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลสารสนเทศผ่านระบบ **API** โดยเปิดให้สาธารณชนใช้งานแล้ว โดยการเชื่อมต่อนี้ทำให้ภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐสามารถส่งรายงานการตรวจสอบสถานะได้โดยอัตโนมัติ ลดภาระงานในการกรอกข้อมูลทีละรายการด้วยตนเอง
- สิงหาคม 2567: บริษัทต่าง ๆ สามารถทดสอบไฟล์พิกัดภูมิศาสตร์ของตนกับบริการ **Commission IT** เพื่อให้มั่นใจว่าไฟล์เข้ากันได้กับระบบ
- การฝึกอบรมในสถานที่จริงสำหรับหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปถูกจัดขึ้นในกรุงบรัสเซลส์ การฝึกอบรมนี้จะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถนำความรู้ไปจัดฝึกอบรมให้แก่ผู้ประกอบการในประเทศของตนได้
- มีวิดีโอสอนการใช้งานเพื่อแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับวิธีการใช้งานระบบ
- เว็บไซต์ของคณะกรรมการ **Commission website** ได้รับการปรับปรุงและจัดระเบียบใหม่เพื่อให้ค้นหาข้อมูลได้ง่ายขึ้น

“ไม่มีเงินทุนในการดำเนินการตาม EUDR”

ความเป็นจริง: มีการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ อย่างเหมาะสมเพื่อรองรับการดำเนินงานและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR

ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปกำลังสร้างกรอบการทำงานด้านกฎหมายระดับชาติเพื่อใช้และบังคับใช้กฎระเบียบนี้ กฎหมายเหล่านี้จะช่วยรับประกันว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะมีอำนาจ ความเป็นอิสระ และมีทรัพยากรที่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่

สหภาพยุโรปมีหลายโครงการเพื่อสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยในช่วงการเปลี่ยนผ่านนี้: โครงการ **Team Europe Initiative** (80 ล้านยูโร) รวมถึงโครงการ **SAFE Programme** (60 ล้านยูโร) ให้การสนับสนุนด้านการเงินและด้านวิชาการเพื่อช่วยให้ประเทศคู่ค้าสร้างห่วงโซ่อุปทานที่ปลอดภัยและยั่งยืน โดยมุ่งเน้นไปที่ความต้องการของเกษตรกรรายย่อย นอกจากนี้ โครงการ **LIFE** มอบเงินทุนสำหรับการฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสหภาพยุโรปอีกด้วย

คณะกรรมการการยุโรปมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือผู้ค้าให้ลดการทำลายป่า และการทำให้ป่าเสื่อมโทรม โดยสนับสนุนให้มีการปรับปรุงธรรมาภิบาล ด้านป่าไม้ พัฒนากฎหมายและเสริมสร้างขีดความสามารถให้ดียิ่งขึ้น ณ การประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ 26 (COP26) สหภาพยุโรปให้ คำมั่นสัญญาว่าจะให้ความช่วยเหลือมูลค่า 1 พันล้านยูโรเพื่อสนับสนุน การอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนในประเทศผู้ค้า โดยมีโครงการริเริ่มความร่วมมือเพื่อการพัฒนา **Forest Partnerships** เป็นเครื่องมือใหม่ในการจัดการกับการทำลายป่าตาม ความต้องการเฉพาะของแต่ละประเทศด้วยความตระหนักว่าแนวทาง เดียวกันอาจใช้ไม่ได้ผลกับทุกประเทศ

“EUDR คือนักฆ่า SME”

ความเป็นจริง: มีบทบัญญัติหลายข้อเพื่อแบ่งเบาภาระของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ผู้ประกอบการ **SME** ได้รับการยกเว้นจากการที่จะต้องส่งรายงาน ประจำปี และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่ผ่อนปรนมากกว่าในส่วนของการลดความเสี่ยง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการ **SME** ขึ้นปลายน้ำไม่ จำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะหรือยื่นรายงานการตรวจสอบสถานะสำหรับ ผลิตภัณฑ์ (หรือส่วนของผลิตภัณฑ์) ที่ได้รับการ ตรวจสอบตามข้อกำหนดนี้มาแล้วในช่วงต้นน้ำของห่วงโซ่อุปทาน

ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดย่อมได้รับเวลาเพิ่มอีกหกเดือนในการเตรียมตัว ก่อนที่กฎระเบียบจะมีผลใช้บังคับ โดยให้เวลามากกว่าผู้ประกอบการ และผู้ค้าอื่น ๆ

ผู้ค้า **SME** ต่างจากผู้ค้าที่ไม่ใช่ **SME** ตรงที่ผู้ค้า **SME** ไม่จำเป็นต้อง ดำเนินการตรวจสอบสถานะหรือยื่นรายงานการตรวจสอบสถานะ สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการตรวจสอบสถานะมาแล้วก่อนหน้านี้ใน ห่วงโซ่อุปทาน

ผู้ประกอบการ **SME** ในภาคส่วนผลิตภัณฑ์จากไม้ ที่เคยปฏิบัติตาม กฎหมายการค้าไม้ของสหภาพยุโรป (**EU Timber Regulation, EUTR**) มาก่อนแล้ว จึงมีประสบการณ์ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง (**due diligence**) ภายใต้กฎหมายของ สหภาพยุโรปมาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้ว ดังนั้น **EUDR** จึงไม่ใช่สิ่งใหม่ สำหรับพวกเขา

“EUDR จะส่งผลกระทบต่อเกษตรกรรายย่อยใน ประเทศกำลังพัฒนา”

ความเป็นจริง: เกษตรกรรายย่อยนอกสหภาพยุโรปไม่มีการะ ผูกพันทางกฎหมายภายใต้ EUDR และยังได้รับประโยชน์มากมาย จากกฎระเบียบนี้

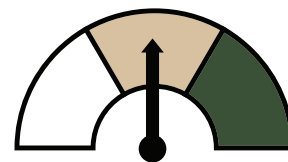
การผูกพันทางกฎหมายภายใต้ EUDR ใช้กับผู้ประกอบการที่นำ ผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปเป็นครั้งแรก เช่น ผู้นำเข้า ไม่ใช่ กับเกษตรกรที่ไม่ได้ขายผลิตภัณฑ์ของตนโดยตรงในสหภาพยุโรป จะตกอยู่กับ “ผู้ประกอบการที่นำสินค้าวางจำหน่ายในตลาด สหภาพยุโรป เช่น ผู้นำเข้า ไม่ใช่กับเกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้ขาย สินค้าเข้าสู่สหภาพยุโรปโดยตรง”

เกษตรกรรายย่อยจะต้องให้ข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ (**geolocation data**) ของพื้นที่เพาะปลูกที่เป็นแหล่งที่มาของผลผลิตแก่ผู้ประกอบการ (**operators**) ที่จะนำสินค้าเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป ข้อมูลดังกล่าว สามารถจัดหาได้โดยใช้เทคโนโลยีระบุพิกัดภูมิศาสตร์บนโทรศัพท์มือถือ ที่มีใช้อย่างแพร่หลายและไม่มีค่าใช้จ่าย (หรือเป็นค่าใช้จ่าย ที่จ่ายเพียงครั้งเดียว)

องค์กรของเกษตรกรรายย่อยได้แสดงความเห็นว่า **EUDR** อาจ ช่วยเสริมสร้างสถานะของพวกเขาในห่วงโซ่มูลค่าให้แข็งแกร่ง และเป็นอิสระมากยิ่งขึ้น เนื่องจากพวกเขาเป็นผู้ครอบครองข้อมูล พิกัดภูมิศาสตร์ (**geolocation data**) ของแหล่งผลิตข้อมูลพิกัด ภูมิศาสตร์จะช่วยให้พวกเขามีอำนาจต่อรองมากขึ้น ได้รับราคาที่ ยุติธรรมกว่าเดิม มีรายได้ที่สูงขึ้น เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีมาตรการสนับสนุนที่เหมาะสมควบคู่กันไป

คณะกรรมการการยุโรปให้ความช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยโดย ให้ทุนสนับสนุนผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น **Team Europe Initiative** (80 ล้านยูโร) และ **SAFE Programme** (60 ล้านยูโร) ซึ่งให้ทั้ง ความช่วยเหลือด้านการเงินและด้านวิชาการแก่ประเทศผู้ค้า

ข้อมูลเพิ่มเติมมีอยู่ในเอกสารข้อเท็จจริง (**factsheet**) เกี่ยวกับ โอกาสสำหรับเกษตรกรรายย่อย

“ระบบจัดระดับความเสี่ยงเป็นการเลือกปฏิบัติ”

ความเป็นจริง: ระบบนี้มีความเป็นกลาง โปร่งใส และใช้กับทั้งประเทศ ในสหภาพยุโรปและนอกสหภาพยุโรปอย่างเท่าเทียมกัน

ระบบจัดระดับความเสี่ยง (การจัดกลุ่มประเทศ) กำหนดระดับความ เสี่ยงให้แก่ประเทศหรือภูมิภาค (สูง มาตรฐาน หรือต่ำ) การประเมิน เป็นไปตามการวิเคราะห์ที่เป็นกลางและโปร่งใสด้วยหลักเกณฑ์เชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์และแหล่ง ข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ระบบนี้ใช้กับทั้งประเทศในสหภาพยุโรปและนอกสหภาพยุโรป โดยเท่าเทียม เพื่อให้มั่นใจว่าทุกประเทศได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมกลุ่มที่อยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำไม่ได้หมายความว่าได้รับการยกเว้นจากกฎตามข้อกำหนด ผู้ประกอบการที่จัดหาสินค้าโภคภัณฑ์จากพื้นที่ความเสี่ยงต่ำยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการตรวจสอบสถานะและให้ข้อมูลพิทักษ์ภูมิศาสตร์เพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถทำการตรวจสอบย้อนกลับได้อย่างสมบูรณ์

สำหรับกลุ่มที่อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง การขนส่งจากประเทศในกลุ่มนี้ต้องเผชิญการตรวจสอบที่เข้มงวดยิ่งขึ้น แต่จะไม่มีการสั่งห้ามไม่ให้จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากประเทศหรือภูมิภาคเหล่านี้ในตลาดสหภาพยุโรป ยิ่งไปกว่านั้น คณะกรรมาธิการยุโรปจะทำงานร่วมกับประเทศที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อจัดการกับสาเหตุของการทำลายป่าและการทำให้ป่าเสื่อมโทรม รวมทั้งค้นหาวิธีในการลดระดับความเสี่ยง

"EUDR จะสร้างความปั่นป่วนในห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก"

ความเป็นจริง: การผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่นับว่าปลอดภัยจากการทำลายป่า

การผลิตทางการเกษตรที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 (2020) จะถือว่าปลอดภัยจากการทำลายป่าภายใต้กฎระเบียบใหม่

ข้อสงวนสิทธิ์:

เอกสารเผยแพร่ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากสหภาพยุโรปและกระทรวงความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เนื้อหาในเอกสารฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบขององค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) แต่เพียงผู้เดียว และไม่จำเป็นต้องสะท้อนมุมมองของสหภาพยุโรปหรือกระทรวงความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีแต่อย่างใด

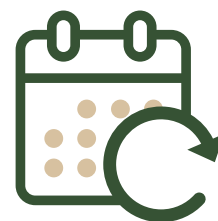
นั่นหมายความว่า การผลิตทางการเกษตรในปัจจุบันส่วนใหญ่จะไม่ได้รับผลกระทบ

คณะกรรมาธิการยุโรปและประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปกำลังดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านที่ราบรื่นโดยการวางมาตรการที่จำเป็น

มาตรการเหล่านี้รวมถึงการจัดตั้งระบบไอที เอกสารคำแนะนำ (**Guidance document**) และเอกสารคำถามที่พบบ่อย (**Frequently Asked Questions documents**) รวมทั้งคำแนะนำสำหรับผู้ประกอบการและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎระเบียบและชี้แจงข้อกังวลของภาคอุตสาหกรรม

ระบบสารสนเทศได้รับการออกแบบมาเพื่อลดภาระด้านเอกสารให้เหลือน้อยที่สุด โดยใช้ทะเบียนกลาง (**central registry**) ซึ่งช่วยให้สามารถกรอกข้อมูลและตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังอนุญาตให้ผู้ประกอบการและประเทศสมาชิกสามารถเชื่อมต่อระบบของตนเข้ากับระบบส่วนกลาง (ผ่าน **Application Programming Interface**) เพื่ออำนวยความสะดวกในการแบ่งปันข้อมูลโดยอัตโนมัติ

คณะกรรมาธิการยุโรปมีการเจรจากับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เปิดกว้างและสร้างสรรค์เพื่อคลายข้อกังวลและเพื่อให้แน่ใจว่า **EUDR** จะดำเนินการได้สำเร็จ โดยคำนึงถึงเกษตรกรรายย่อยทั้งภายในและภายนอกสหภาพยุโรปเป็นอันดับแรก และสหภาพยุโรปจะมอบเงินจำนวน 80 ล้านยูโรผ่านโครงการ **Team Europe Initiative on Deforestation** เพื่อช่วยเกษตรกรรายย่อยให้สามารถปรับตัวเข้ากับกฎระเบียบใหม่นี้

"การจัดกลุ่มประเทศมีความล่าช้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้า"

ความเป็นจริง: รายชื่อประเทศตามระดับความเสี่ยงจะถูกเผยแพร่ก่อนวันที่กฎระเบียบมีผลบังคับใช้

กระบวนการในการพัฒนาวิธีการจัดกลุ่มประเทศมีความคืบหน้าไปมากแล้ว โดยรายชื่อใกล้เสร็จสมบูรณ์และจะประกาศตามกำหนดเวลาก่อนที่จะเริ่มบังคับใช้กฎระเบียบนี้